

**Komunikat Urzędu KNF z dnia 17 czerwca 2009 r.
w sprawie nowej europejskiej architektury nadzorczej**

W ocenie Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego (UKNF) dobrze się stało, że propozycje unijne zmierzają do przesunięcia kompetencji z nadzorów macierzystych międzynarodowych grup finansowych do unijnych agencji nadzorczych. Nadzorca macierzysty z założenia działa w warunkach konfliktu interesów, bo odpowiada zarówno za bezpieczeństwo lokalnych instytucji, jak i międzynarodowej grupy finansowej jako całości.

Pozytywnie należy ocenić umieszczenie w konkluzjach Rady ECOFIN z dnia 9 czerwca br. zapisu, że decyzja podejmowana przez europejski nadzór nie może rodzić odpowiedzialności fiskalnej dla kraju członkowskiego Unii Europejskiej. Należałoby też zadbać o interes lokalnych rynków i dodatkowo określić, że decyzje europejskiego nadzoru nie mogą obarczać lokalnych systemów gwarantowania finansowanych przez krajowe instytucje finansowe. Logika wskazuje, że tworzeniu europejskiego nadzoru powinno towarzyszyć powołanie do życia europejskiego systemu gwarancyjnego.

Skoro decyzje europejskiego nadzoru nie mogą rodzić odpowiedzialności fiskalnej ani nie powinny skutkować odpowiedzialnością krajowych funduszy gwarancyjnych, to z kompetencji lokalnych nie może być wyprowadzone decydowanie o utrzymaniu odpowiedniej ilości kapitałów i wypłacalności krajowych instytucji finansowych. Lokalne władze nie mogą stracić realnego wpływu na zachowanie stabilności krajowych instytucji finansowych i całego rynku, bo ponoszą finansową odpowiedzialność za skutki ewentualnych bankructw. Dlatego w toku dalszych prac nad doprecyzowaniem zapisów dotyczących nowej architektury nadzorczej strona polska powinna zadbać o to, żeby rozwiązania europejskie nie pozbawiały nadzorów lokalnych decydującego głosu w sprawie bezpiecznego poziomu kapitałów w nadzorowanych podmiotach.